Hayomyom.org

Hayom Yom: 24 Kislev, The day preceding Chanukah

(הֶמְשֵׁךְ). בֵּאוּר ג' הַפְּסוּקִים — לְכוּ נְרַנְּנָה — עַל פִּי מִדָּה מְמוּצַּעַת מִדַּת כָּל אָדָם: מִיטְווָאךְ, אַז מעֶן הוֹיבְּט אָן טְרַאכְטעֶן וואוּ ווֶעט מעֶן נעֶהמעֶן אוֹיף שַׁבָּת, הֶן בְּפַּשְׁטוּת און הֶן מִיט וואָס ווֶעט מעֶן שַׁבָּת'ן — יעֶדעֶר אִיד אִיז דאָךְ שַׁבָּת גאָר אַנאַנדעֶרעֶר — ווערט מָרָה שְׁחוֹרָה'דִיג, אִיז דִי עֵצָה, לְכוּ נְרַנְּנָה, בִּטָּחוֹן. ווען עֶס קוּמט דאָנעֶרשְׁטאָג, עֶס ווערט נעֶהנְטעֶר צוּ שַׁבָּת, און עֶס אִיז נאָך אַלְץ נִיטאָ, אִיז יעֶמאָלט נְרַנְּנָה'ט זִיך נִיט, מעֶן פאַרְשׁטעֶהט אַז מְ'דאַרף עֶפּעֶס טאָן. אִיז אַז מְ'זִיצט דאָנעֶרשְׁטאָג'דִיגעֶ נאַכט און מְ'לעֶרעֶנט חֲסִידוּת, יעֶמאָלט אִיז פרַייטאָג דעֶרהעֶרט מען כִּי אֵ-ל גָּדוֹל גו' וּמֶלֶךְ גָּדוֹל גו', און מִיט דעֶם שַׁבָּת'ט אַ אִיד.

(In continuation:) To explain the three verses beginning Lechu neranenah in a way that is meaningful to everyone:

On Wednesday, a person begins to wonder where he will get his Shabbos needs, both in a literal sense and also, how he will "make" his Shabbos in a spiritual sense — for on Shabbos, every Jew becomes a very different person. [Knowing that he is inadequately prepared,] he may become depressed. The solution is Lechu neranenah: "Let us go and sing joyously" — let us have trust [in G-d].

When Thursday arrives, Shabbos has drawn closer and he is still empty-handed; joyous song no longer flows so spontaneously. It's clear that he has to do something.

But after staying up and studying Chassidus on Thursday night, one appreciates on Friday that "the Al-mighty is great... and a great King."1 And with this awareness, a Jew makes his Shabbos.2

בְּמִנְחָה אֵין אוֹמְרִים תַּחֲנוּן.

During the Afternoon Service, Tachanun is not recited.3